

יום ירושלים – חלק א'

גוף האומה ונפש האומה

המהר"ל מפראג מסביר שהחשיבות ביציאת מצרים הייתה הפיכת בני ישראל לעם, ורק לאחר בניין ה'גוף' (עם ישראל) ניתן ליצוק ל'גוף' זה גם 'נשמה' – מתן תורה. נראה כי עיקרון זה של המהר"ל מופיע גם ביחס בין יום העצמאות ליום ירושלים. **ביום העצמאות** זכינו לריבונות על הארץ ועל ידי כך לייסד את ה'גוף'. היינו, את היכולת שלנו בתור עם לשבת בארץ ישראל. ואילו **יום ירושלים** מוסיף את ה'נשמה' – הערך הרוחני שבשחרור ירושלים.

ערכה של ירושלים אינו רק רוחני - מיסטי. ירושלים השפיעה וממשיכה להשפיע על חיי האומה במהלך כל השנים. לאורך כל השנים כל יהודי העולם ציפו לירושלים, והיא הייתה העיר שאיחדה את כל עם ישראל סביבה. מה הסוד של ירושלים?

ירושלם הבנויה כעיר שחברה לה יחדו: ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם ה':

(תהלים קכב, ג-ד)

וביאר המלבי"ם:

כי לשם עלו שבטים שבטי יה והתחברו כולם על ידי העיר הזאת, עד שהיא עדות לישראל שהם גוי אחד מתאחדים, במה שכולם מתקבצים שם בשלש מועדי השנה לתכלית אחד להודות לשם ה', **עד שהתכלית** **הזה להודות לשם ה' הוא הכח הפנימי הקושר האיברים בפרטים**, והוא חיי הגויה (=גוף, הכוונה לאומה) הכללית, והעיר ששם יתקבצו היא כמו הלב שבו תחול רוח החיים המחיה את הגויה...

הרצון לעבוד את ה' ולהודות לו משותף לכל האומה על שבטיה, חוגיה וגווייה השונים, לכן דווקא בכוח נקודה זו לאחד את עם ישראל.